

Dosarul nr.2r-391/23
2-22036247-01-2r-11092023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Suvac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Mihaila, V. Cotorobai)

D E C I Z I E

14 februarie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

Aliona Donos

examinând recursul declarat de către Oleg Porciulean,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Petrov
împotriva lui Oleg Porciulean cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit apelul declarat de Oleg Porciulean, împotriva hotărârii din 30 noiembrie
2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motivul neînlăturării în termen a
neajunsurilor,

a c o n s t a t a t:

La 15 martie 2022, prin intermediul poștei (f.d.50-51), Victor Petrov a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Porciulean, solicitând încasarea
sumei de 27 500, 00 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de
1268,00 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare, a sumei
de 27460,00 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru taxa de stat achitată în instanța de
apel și instanța de recurs, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate
în procesul dat.

Prin încheierea din 23 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea
de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu
valoare redusă.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-
a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Victor Petrov. S-a încasat
de la Oleg Porciulean în beneficiul lui Victor Petrov cheltuielile de judecată
suportate la examinarea cauzei civile (în procesul intentat la data de 13 mai 2015 de
Oleg Porciulean împotriva lui Victor Petrov cu privire la încasarea datoriei),
constituite din suma de 27 500 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică,
suma de 1 268 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, suma de
27460 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat, iar în total suma de
56228 de lei. S-a încasat de la Oleg Porciulean în beneficiul lui Victor Petrov
cheltuielile pentru citare publică, în sumă de 496 de lei.

La 26 decembrie 2022, Oleg Porciulean a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Oleg Porciulean împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. S-a comunicat părții apelante despre necesitatea înlăturării neajunsurilor indicate în partea descriptivă, acordându-i pentru aceasta un termen de 15 zile calendaristice, calculat din momentul comunicării încheierii. S-a explicat părții apelante că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile indicate în prezenta încheiere, în interiorul termenului acordat de instanță, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate, va fi restituită.

Prin încheierea din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul declarat de Oleg Porciulean împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motivul neînlăturării, în interiorul termenului acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău.

La 15 august 2023, Oleg Porciulean a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

În motivarea recursului, a invocat că soluția adoptată prin încheierea de restituire a cererii de apel nu coroborează cu cele stabilite în încheierea din 04 mai 2023. Or, instanța admite că actul judecătoresc în cauză nu a fost înmănat recurentului, însă în același timp pretinde că restituirea s-a produs din motivul neînlăturării în interiorul termenului acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău. Prin încheierea din 04 mai 2023, instanța de apel a stabilit în mod expres că termenul urmează să fie calculat din momentul comunicării actului judecătoresc. Încheierea din 04 mai 2023 nu i-a fost adusă la cunoștință și, în consecință, rezultă că nu s-a început calculul termenului stabilit.

A menționat că, instanța invocă doar expedierea poștală a încheierii nominalizate. Înmânarea corespondenței poștale este efectuată în interiorul orelor de lucru a oficiului poștal. Așadar, în cazul persoanelor fizice în situația în care acestea nu se află la locul adresei poștale în momentul când vine poștașul, se lasă doar aviz de sosire - formular prin care destinatarul trimiterii poștale este invitat să se prezinte la oficiul poștal pentru a o ridica. În acest mod, destinatarul trimiterii este pus în dependență de diligența și acțiunile poștașului și modul în care este lăsat avizul.

Cu trimitere la prevederile art. 102 alin.(7) din Codul de procedură civilă, recurentul a indicat că, legiuitorul a stabilit că doar în cazul persoanelor juridice în cazul de nerecepționare la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Asemenea regulă în privința persoanelor fizice nu este prevăzută de Codul de procedura civilă. Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare. Instanța de apel a dat dovada de atitudine formală

față de comunicarea actului judecătoresc, or, în cererea de apel a indicat adresa poștei electronice și numărul telefonului de contact, însă din motive inexplicabile, instanța de apel a aplicat doar trimiterea poștală, fiind ignorate celelalte modalități de comunicare a actului judecătoresc, or, inclusiv în cererea de apel a indicat că nu a fost înștiințat despre examinarea cauzei în prima instanță.

Cu trimitere la prevederile art.100 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recurentul a opinat că, instanța de apel în mod formal a examinat materialele cauzei și a omis faptul că există alte date de contact ale sale, iar legislația în vigoare prevede și alte modalități de comunicare a actelor de procedură, precum prin poșta electronică. În acest mod, nu i-a fost oferită posibilitatea de a realiza pe deplin drepturile sale de acces la o instanță. Or, prin prisma legislației în vigoare comunicarea actelor de procedură/judecătorești este pusă în sarcina instanțelor și nu pot fi puse în seama sa pretinsele încălcări și sancțiuni procedurale. În situația în care nu a participat la examinarea cauzei în instanța de fond și nici nu cunoaște despre aspectele esențiale ale cazului, nefiindu-i comunicată hotărârea integrală, este în imposibilitate de a prezenta argumentele sale și de a-și alege conduita. Or, nu este cunoscut când instanța de fond va emite hotărârea integrală. Prin acțiunile instanței de apel, în opinia recurentului, în mod grav i-au fost încălcate drepturile de acces la justiție.

Cu referire inclusiv la prevederile art. 5 din Codul de procedură civilă, recurentul a afirmat că, statele semnatare ale Convenției Europene a Drepturilor Omului și-au asumat obligații de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar accesul la justiție este înțeles în cadrul dreptului european ca un drept de acces concret și efectiv, care presupune că justițiabilul trebuie să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act, constituind o atingere adusă drepturilor sale și să dispună de mijloacele concrete de a ajunge în fața judecătorului. În context, s-a referit la jurisprudența CtEDO (cauza Bellet v. Franța, 4 decembrie 1995), ce promovează dreptul de acces la justiție. De asemenea, a declarat că, dreptul de acces la o instanță este afectat în însăși esența sa atunci când reglementarea acestuia încetează să mai servească scopurilor de securitate juridică și bună administrare a justiției și constituie un obstacol care împiedică justițiabilul să solicite soluționarea pe fond a litigiului de către instanța competentă [Zubac împotriva Croației (MC), pct. 98]. În cazul unei indicări inexacte sau incorecte a termenelor care trebuie respectate de autorități, instanțele naționale trebuie să țină cont suficient de circumstanțele specifice ale cauzei și să nu aplice normele și jurisprudența relevante într-un mod prea rigid [a se compara Clavien împotriva Elveției (dec.) și Gajtani împotriva Elveției]. Dreptul de acces la instanță trebuie să fie concret și efectiv [Bellet împotriva Franței, pct. 38; Zubac împotriva Croației (MC), pct. 76-79]. În opinia recurentului, prin privarea de dreptul de acces la justiție a fost grav lezat în dreptul său fundamental, reieșind din faptul că o altă modalitate de apărare a drepturilor sale decât instanța de judecată nu există.

Suplimentar, recurentul a susținut că, soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel este una pripită și neîntemeiată, emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural, or, potrivit prevederilor art.9 din Codul de procedură civilă, soluțiile date de către instanță urmează să corespundă exigențelor legii. Dreptul la

acțiune sau la o cale de atac trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv deciziile judiciare care le impun o obligație sau care ar putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime. În caz contrar, curțile și tribunalele ar putea, prin întârzierea notificării deciziilor lor, să scurteze substanțial termenele căilor de atac sau chiar să facă imposibilă introducerea unei căi de atac. Notificarea, ca act de comunicare între organul jurisdicțional și părți, servește la aducerea la cunoștință a deciziei instanței, precum și a temeiurilor care o motivează, pentru a permite părților, dacă este cazul, să formuleze o cale de atac (Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, pct. 37; Canete de Goni împotriva Spaniei, pct. 40). La un nivel mai general, autoritățile naționale trebuie să acționeze cu toată diligența necesară pentru ca justițiabilul să fie informat despre procedura care îl privește, astfel încât să poată să compare și să se apere, notificarea procedurii neputând fi lăsată în întregime la discreția părții adverse (a se vedea, pentru un rezumat al jurisprudenței, Schmidt împotriva Letoniei, pct. 86-90, pct. 92 și pct. 94-95. Astfel, sintagma instanței de apel „fără a aștepta intervenirea instanței în acest sens” și afirmațiile prin care invocă culpa sa nu coroborează atât cu legislația în vigoare, cât și cu practica CtEDO (cauza Kerojarvi împotriva Finlandei, pct. 42, Goc împotriva Turciei (MC), pct. 57, Adorisio și alții împotriva Țărilor de Jos).

Copia recursului declarat de Oleg Porciulean a fost expediată în adresa intimatului, la data de 11 septembrie 2023 (f.d.110).

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea de restituire a cererii de apel la data de 18 iulie 2023, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 august 2023.

Materialele cauzei atestă expedierea către recurent a copiei încheierii instanței de apel, prin scrisoarea datată cu 26 iulie 2023 (f.d.103) și a fost recepționată la 08 august 2023, conform avizului de recepție (f.d.104). Astfel, recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului judecătoresc contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Porciulean, împotriva încheierii din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În temeiul art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, hotărârea din 30 noiembrie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a fost contestată cu apel de către Oleg Porciulean, depunând în acest sens cerere de apel, la 26 decembrie 2022 (f.d.84).

În conformitate cu prevederile art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În contextul normei de drept precitate, prin încheierea din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Oleg Porciulean împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. S-a comunicat apelantului despre necesitatea lichidării neajunsurilor indicate în partea descriptivă a încheierii, fiind acordat un termen de 15 zile calendaristice din momentul comunicării încheierii.

Neajunsurile ce urmau a fi înlăturate vizau indicarea în cererea de apel a motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, referirea la probele invocate în susținerea apelului, cu anexarea copieii pentru intimat, precum prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 1 265,13 lei (f.d.94-95).

În corespundere cu prevederile art. 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Copia încheierii instanței de apel din 04 mai 2023 a fost expediată apelantului/recurentului, la data de 16 mai 2023 (f.d.96), precum și repetat la data de 19 iunie 2023 (f.d.98), cu scrisoare recomandată, la adresa indicată, de altfel, de către apelant în cererea de apel și în cererea de recurs, mun.xxxxx, str. xxxxx, nr. xxxxx (f.d.84, 105), însă corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.97, 99).

Prin încheierea din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 369 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, s-a restituit apelul declarat de Oleg Porciulean împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motivul neînlăturării, în interiorul termenului acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d.101-102).

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție prin prisma criticilor aduse actului judecătoresc contestat și argumentelor aduse în favoarea casării acestuia, apreciază ca fiind corectă soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel, având în vedere neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, în recursul declarat, recurentul, în esență, a insistat că nu i-a fost comunicată, contra semnătură, încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel sau prin alte mijloace de comunicare, cum ar fi la adresa electronică reflectată în cererea de apel, precum și că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că nu a participat la examinarea cauzei în fond și nu cunoștea aspectele cazului, nefiindu-i comunicată hotărârea integrală, s-a aflat în imposibilitate de a-și prezenta argumentele, în final, fiindu-i îngrădit dreptul de acces la justiție.

În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, în adresa apelantului/recurentului a fost expediată, la data de 16 mai 2023 și repetat la data de 19 iunie 2023, copia încheierii instanței de apel din 04 mai 2023, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, însă în ambele cazuri corespondența a fost restituită ca fiind nereclamată, aspect conturat supra.

Totodată, urmează a fi precizat că, încheierea din 18 iulie 2023 a instanței de apel, în copie, prin care s-a restituit cererea de apel ca urmare a neînlăturării în termen a indicațiilor instanței de apel, a fost expediată la aceeași adresă a recurentului, ca și în cazul încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel, însă de data aceasta a fost recepționată, deși, adresa la care au fost comunicate actele a fost aceeași în toate trei cazuri.

În ceea ce vizează nereclamarea corespondenței de către recurent, conform mențiunii pe plicurile poștale (f.d. 97, 99), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, corespondența a fost expediată la adresa indicată de însuși recurent atât în cererea de apel, cât și în cererea de recurs.

Pct. 2 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr. 1457 din 30 decembrie 2016 definește trimiterea nereclamată ca fiind trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Drept urmare, nerecepționarea/nereclamarea de către recurent a corespondenței expediate și restituirea acesteia expeditorului ca fiind nereclamată nu poate justifica argumentul recurentului precum că instanța de apel a ignorat alte mijloace de comunicare a actului judecătoresc, deoarece a indicat în cererea de apel și adresa poștei electronice, și numărul telefonului de contact. Or, instanța de apel a expediat de două ori, cu scrisoare recomandată, copia încheierii din 04 mai 2023, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, la aceeași adresă indicată de recurent și la care acesta a recepționat încheierea de restituire a cererii de apel.

În atare circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, instanța de apel și-a onorat obligația de comunicare a actelor judecătorești cu scrisoare recomandată la adresa apelantului/recurentului indicată de el personal.

La fel, decad alegațiile recurentului precum că termenul de 15 zile pentru înlăturarea neajunsurilor urmează a fi calculat din momentul comunicării actului judecătoresc, însă, din materialele cauzei rezultă că, încheierea din 04 mai 2023 a instanței de apel nu i-ar fi fost adusă la cunoștință și, în consecință, nu ar fi început curgerea/calcularea termenului.

La acest capitol, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, circumstanțele conturate anterior atestă că, anume recurentul nu a reclamat corespondența la adresa indicată, or, instanța de apel a făcut uz de modalitatea de comunicare a actului, în sensul art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin poștă, cu scrisoare recomandată.

Totodată, în textul cererii de apel depusă la 26 decembrie 2022, nu se identifică anumite solicitări ale recurentului Oleg Perciulean de a-i fi expediată corespondența la adresa electronică sau prin altă modalitate, decât la adresa din mun. Chișinău reflectată, iar indicarea altor date de contact în cererea de apel este o opțiune a sa, deoarece în virtutea art. 365 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, apelantul

are obligația de a indica în cererea de apel numele, domiciliul apelantului, calitatea lui procedurală.

În ceea ce vizează argumentele recurentului precum că nu a participat la examinarea cauzei în prima instanță și că nu i s-a comunicat hotărârea integrală, necunoscând aspectele esențiale ale cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție precizează că, examinarea cauzei în prima instanță s-a realizat în procedura cererilor cu valoare redusă, în conformitate cu art. 276² –art.276⁴ din Codul de procedură civilă.

În acest context, la 23 mai 2022, prima instanță a emis încheierea prin care s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă (f.d.67-68), fiind expediată, la data de 25 mai 2022 și, în mod repetat, la data de 29 iulie 2022, recurentului împreună cu copia cererii de chemare în judecată și anexele, la adresa din mun. xxxxx, str. xxxxx, nr. xxxxx (f.d.69, 73), însă, deși este o adresă indicată de recurent în cererile întocmite de el, corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.71-72, 74-75).

În temeiul art. 276⁴ alin.(3) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

De altfel, la adresa menționată a fost expediată recurentului, la data de 02 decembrie 2022, copia dispozitivului hotărârii judecătorești din 30 noiembrie 2022 (f.d.83), fiind publicat dispozitivul acesteia și pe pagina web a instanței, la data de 09 decembrie 2022, iar la data de 26 decembrie 2022, pârâtul Oleg Porciulean a depus cerere de apel (f.d.84).

De asemenea, materialele cauzei atestă expedierea copiei hotărârii integrale a primei instanțe către participanții la proces, prin scrisoarea datată cu 21 aprilie 2023 (f.d.90), dată la care a fost publicată și pe pagina web a instanței https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/586d3d0c-78f3-4642-8512-398b4e8047c5, hotărârea motivată a primei instanțe, care, la fel, constituie o sursă suplimentară de informare despre conținutul actului judecătorec emis.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, drept urmare a înaintării apelului inițial, la data de 26 decembrie 2022, de către Oleg Porciulean, precum și a redactării în sensul art. 236 alin.(5) lit.b) din Codul de procedură civilă, a hotărârii integrale a primei instanțe la data de 21 aprilie 2023, prima instanță în temeiul art. 367 din Codul de procedură civilă, a expediat la data de 26 aprilie 2023 cauza pentru examinare în ordine de apel (f.d.91), iar la data de 03 mai 2023 cauza a fost înregistrată și repartizată spre examinare la Curtea de Apel Chișinău (f.d.92).

În altă ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, deși, în recursul declarat, recurentul invocă încălcarea dreptului de acces la instanță, făcând trimitere în acest sens și la jurisprudența CtEDO, însă circumstanțele detaliate anterior atestă că anume recurentul nu și-a valorificat drepturile procedurale.

În jurisprudența sa, CtEDO ține cont de circumstanțele speței și de măsurile întreprinse în vederea onorării obligațiilor de părțile implicate în procedurile judiciare, nu doar de instanțele naționale.

Deși, prevederile legii procedurale sunt exprese și certe în cazul declarării apelului, precum și obligația apelantului/recurentului de a se conforma prevederilor legale în acest sens, cuprinse în art.365 din Codul de procedură civilă, pentru a evita sancțiunile procedurale, depunând la data de 26 decembrie 2022 (f.d.84) cererea de apel inițială, apelantul/recurentul a eludat de a se conforma normelor procedurale și de a depune cererea de apel în conformitate cu exigențele legii, precum și dovada de plată a taxei de stat în cuantumul prevăzut de lege, având în vedere natura litigiului.

Mai mult, recurentul nu argumentează faptul recepționării la adresa indicată doar a încheierii de restituire a cererii de apel, în condițiile în care instanța de apel și prima instanță au expediat cu scrisoare recomandată la aceeași adresă actele judecătorești emise.

Recurentul prin criticile aduse actului judecătoresc contestat nu încearcă decât a pune doar pe seama instanței obligarea de comunicare a actelor emise, ceea ce a și întreprins la caz, instanța de apel, însă nu motivează nerecepționarea corespondenței expediate la adresa sa. Or, recurentul nu a prezentat anumite înscrisuri din care să rezulte că anume lucrătorul oficiului poștal nu și-ar fi onorat obligațiile sale la distribuirea corespondenței destinate lui.

În corolar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de apel întemeiat a constatat că, în termenul acordat de instanță, apelantul nu a lichidat neajunsurile admise la depunerea cererii de apel, în situația în care însuși recurentul indică adresa la care a fost expediată corespondența ca fiind adresa sa, la care, de altfel, a și recepționat încheierea prin care s-a restituit cererea de apel.

Odată inițiind procedura de apel, recurentul urma să se intereseze periodic de soarta dosarului. Părțile trebuie să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc, în plus, pornită la cererea de apel depusă inclusiv de Oleg Porciulean.

Art. 110 din Codul de procedură civilă prevede că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În virtutea art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Corelând normele de drept citate cu situația de fapt, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, instanța de apel justificat a conchis că apelantul Oleg Porciulean nu s-a conformat indicațiilor instanței de apel pentru remedierea neajunsurilor admise la depunerea cererii de apel.

În conformitate cu prevederile art.10 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de

prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În atare circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiată constatarea instanței de apel precum că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) din Codul de procedură civilă, ceea ce a determinat restituirea cererii de apel.

Argumentele recurentului nu pot fi reținute în justificarea solicitării de casare a încheierii contestate, având în vedere neconformarea acestuia indicațiilor instanței de apel, în condițiile în care actul judecătoresc a fost expediat părții recurente, iar partea are obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale, în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3), art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Prin prisma respectării dreptului la un proces echitabil, inclusiv dreptul de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Codul de procedură civilă, conturat în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un recurs efectiv garantat de art.13 din Convenție, circumstanțele relatate denotă că, recurentul și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în interiorul cadrului legal relevant.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Oleg Porciulean împotriva încheierii din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2), art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Oleg Porciulean.

Se menține încheierea din 18 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Petrov împotriva lui Oleg Porciulean cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Mariana Ursachi

Aliona Donos